

1. OPŠTE ODREDBE

1.

Srodstvo na osnovu koga se očekuje nasleđe nije razlog da budući naslednik još za života lica od koga očekuje nasleđe pobija ugovor ili drugi pravni posao toga lica.

(Savezni vrhovni sud, broj: Rev-1373/60 od 27. 10. 1960. godine – M. Kurdulija, Nasledno pravo u praksi, Beograd, 1975, str. 5–6, odl. br. 1; N. Stojanović, Praktikum za nasledno pravo, Niš, 2004, str. 15)

2.

Pravilo da zaostavština prelazi na naslednike u momentu otvaranja nasleđa primenjivano je u praksi i pre stupanja na snagu Zakona o nasleđivanju.

(Savezni vrhovni sud, broj: UŽ-5809/57 od 8. 11.1957. godine – M. Kurdulija, op. cit., str. 6, odl. br. 3)

3.

Načelo člana 135. Zakona o nasleđivanju da ostavina umrlog lica prelazi na naslednike u času njegove smrti, primenjuje se već od 6. aprila 1941. godine, pa tako treba postupati i prilikom rešavanja sporova o nacionalizaciji privatnih privrednih preduzeća.

(Savezni vrhovni sud, broj: UŽ-5809/57 od 8.11.1957. godine – M. Kurdulija, op. cit., str. 7–8, odl. br. 4)

4.

I pored pravnog pravila (član 135. Zakona o nasleđivanju) da zaostavština umrlog lica prelazi po sili zakona na naslednike u trenutku njegove smrti, zastarelost potraživanja između ostavine i trećih lica ne može nastupiti dok ne protekne godina dana od kada je nasledniku uručeno nasledstvo ili od kada je ostavini postavljen staralac.

(Vrhovni sud NR Hrvatske, broj: GŽ-405/57, od 12.3.1957. godine – M. Kurdulija, op. cit., str. 8–9, odl. br. 5)

5.

Pri utvrđivanju poreskog cenzusa koji ulazi u poresku osnovicu za utvrđivanje dodatka na decu dolazi u obzir deo poreskog zaduženja od suvlasničkog odnosno sunasledničkog dela neraspravljenе ostavinske mase koji po naslednom pravu pripada tom licu u momentu smrti ostavioca, pa i u slučaju kad je nasleđivanje nastupilo na osnovu izjave poslednje volje.

(Savezni vrhovni sud, broj: UŽ-2465/58, od 9. 5.1958. godine – M. Kurdulija, op. cit., str. 9–10, odl. br. 6)

6.

Naše nasledno pravo ne poznaje ustanovu ležećeg nasledstva. Nasleđe se stiče u momentu smrti ostavioca.

(Vrhovni sud NR Hrvatske, broj: GŽ-98/48 od 11.6.1948. godine – M. Kurdulija, op. cit., str. 10–11, odl. br. 7)

7.

...Zaostavština prelazi na naslednike po sili samog zakona u trenutku smrti ostaviočeve. U tom momentu naslednici postaju vlasnici zaostavštine bez obzira na to da li su pozvani na nasleđe po zakonu ili po testamentu. U svojstvu vlasnika naslednici imaju pravo po opštim pravilima građanskog prava na zaštitu svoga prava poseda, dakle, imaju pravo i na posedovnu tužbu. U konkretnom slučaju tužilac tvrdi da mu je umrla F. H. testamentom ostavila sporne nekretnine. Ako je to tačno, onda tužiocu kao nasledniku i vlasniku pripada pravo posedovne zaštite. Zato je potrebno provesti dokaz uvidom u ostavinski spis iza pokojne F. H. radi ustanovljenja ove činjenice...

(Vrhovni sud NR Bosne i Hercegovine, broj: Gzz-139/56 od 26.11.1956. godine – M. Kurdulija, op. cit., str. 11, odl. br. 8)